

Τα Θαύματα του Αγίου Διονυσίου

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ο Άγιος Διονύσιος (κατά κόσμον Δραγανιγός Σιγούρος) γεννήθηκε στη Ζάκυνθο το 1547 . Αφού έλαβε τους δύο πρώτους βαθμούς της Ιεροσύνης, χειροτονήθηκε επίσκοπος Αίγινης και Πόρου το 1577. Τα θαύματα πού έχει κάνει ο Άγιος Διονύσιος ο Ζακυνθινός είναι πολλά και συγκλονιστικά.

Η ΔΙΑΒΑΣΗ ΤΟΥ ΧΕΙΜΑΡΡΟΥ

Όταν ο Άγιος μόναζε στην Μονή της Αναφωνητρίας, χρειάστηκε να κατέβει στην πόλη συνοδευόμενος από τον διάκονο Δανιήλ. Στο δρόμο έπεσε ραγδαία βροχή, αλλά κατά τρόπο θαυμαστό δεν βράχηκε ούτε ο Άγιος ούτε ο συνοδός του.

Λίγο αργότερα συνάντησαν έναν χείμαρρο που ήταν αδύνατο να περάσουν. Τότε ο Άγιος ευλόγησε τον χείμαρρο, ο οποίος σταμάτησε αφήνοντας τον Άγιο και τον συνοδό του να περάσουν.

ΑΝΕΥΡΕΣΗ ΠΗΓΗΣ ΣΤΑ ΣΤΡΟΦΑΔΙΑ

Όταν ο Άγιος άσκήτευε στις Στροφάδες, κατέβηκε μια ημέρα μαζί με τον ύποτακτικό του στην παραλία για ψάρεμα.Ο ύποτακτικός του δίψασε όμως, και ήθελε να γυρίσει πίσω στο Μοναστήρι για να πιεί νερό, αφού εκεί κοντά δεν υπήρχε πόσιμο νερό.

Τότε, ο Άγιος του υπέδειξε ένα κοντινό στην παραλία τόπο, όπου πραγματικά ο Μοναχός βρήκε νερό και ξεδίψασε. Η πηγή αυτή ονομάζεται και σήμερα «βρύση του Αγίου».

Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΤΩΝ ΔΥΣΠΙΣΤΩΝ ΑΛΙΕΩΝ

Ο Άγιος Διονύσιος κάποτε πήγαινε με άλλους κληρικούς ως προσκεκλημένος στην Μονή Άγιου Γεωργίου στο νησάκι Βοΐδι. Οι ψαράδες, όμως, οι οποίοι τους μετέφεραν με το πλοίο τους ήταν προληπτικοί κατά των ρασοφόρων, και απέδωσαν στην παρουσία των κληρικών την αποτυχία τους στο ψάρεμα.

Ο Άγιος, θέλοντας να τους συνετίσει τους υπέδειξε που να ρίξουν τα δίχτυα τους, και παρότι το μέρος εκείνο δεν είχε ποτέ ψάρια, οι ψαράδες έπιασαν τόσα πολλά, ώστε δεν μπορούσαν να σηκώσουν τα δίχτυα τους. Τότε προσκύνησαν τον Άγιο και του ζήτησαν συγχώρεση.

Η ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΑΦΟΡΙΣΜΟΥ

Στον Ναό του Αγίου Νικολάου των Ξένων βρέθηκε αδιάλυτο το σώμα αφορισμένης γυναίκας νεκρής από πολύ καιρό. Ο Άγιος παρακλήθηκε από τους συγγενείς της γυναίκας να λύσει το επιτίμιο. Τότε, διέταξε να βάλουν το πτώμα σε ένα στασίδι.

Κατόπιν προσευχήθηκε γονατιστός και με δάκρυα για τη λύση του αφορισμού. Μόλις τελείωσε τη συγχωρητική ευχή ο Άγιος, το πτώμα έκλινε το κεφάλι σαν να προσκυνούσε τον Άγιο και κατόπιν διαλύθηκε σε οστά και χώμα.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΔΑΝΙΗΛ

Όταν μετά την κοίμηση του Αγίου Διονυσίου, και την ανακομιδή των Λειψάνων του, το Σκήνωμα του βρέθηκε άθικτο, τοποθετήθηκε από τους Μοναχούς της Μονής Στροφάδων σε ειδική Λάρνακα μέσα στο Καθολικό της Μονής, μέχρι την επίσημη ανακήρυξη του ως Αγίου το 1703.

Πρίν από αυτήν ο ιερομόναχος Δανιήλ, που ήταν και ηγούμενος της Μονής Στροφάδων, αμφέβαλλε για την αγιότητα του Ιεράρχου. Μια νύχτα όμως νόμισε ότι είδε τον Εκκλησιάρχη να του ζητάει την ευχή για να σημάνει τον Όρθρο.

Ο Ηγούμενος τότε κατευθύνθηκε προς τον Ναό και μπαίνοντας τον είδε φωταγωγημένο, και τον Άγιο να στέκεται όρθιος έξω από τη Λάρνακα και να Ιεουργεί υπηρετούμενος από Ιερείς και Διακόνους. Τότε ένας από τους Ιερείς λέει στο ηγούμενο Δανιήλ «πληροφορήθηκες τώρα, η αμφιβάλλεις;».

Τρομαγμένος ο ηγούμενος, έφυγε από τον Ναό και όταν γύρισε για να επιβεβαιώσει το προηγούμενο όραμα του είδε τον Άγιο να αποσύρεται στην Λάρνακα του, τα φώτα του Ναού να σβήνουν και τους Ιερομένους να χάνονται.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Μια ευσεβής γυναίκα της Ζακύνθου, είχε πολλή θλίψη επειδή είχε τέσσερα κορίτσια και κανένα αγόρι. Από συγγενείς της άκουγε για τον Άγιο Διονύσιο και για τα θαύματα του που έκανε σε πιστούς που ζητούσαν την βοήθειά Του, γι' αυτό και εκείνη με πίστη τον παρακάλεσε όπως με τη μεσιτεία Του, να αποκτήσει αρσενικό παιδί.

Έπειτα από πολλές προσευχές, ένα βράδυ βλέπει στον ύπνο της ένα Αρχιερέα να της λέει: » Τι ζητάς από εμένα και με παρακαλάς; Εάν θέλεις να πετύχεις αυτό που ζητάς πήγαινε στις Στροφάδες να πάρεις από το φυτό (αμάρακος) και από ένα άλλο που βρισκόταν πίσω από το Άγιο Βήμα του Καθολικού.

Έπειτα πιάς από αυτά και θα αποκτήσεις αρσενικό παιδί όπως θέλεις». Έπειτα την ευλόγησε στο πρόσωπο και εξαφανίστηκε. Η γυναίκα ξύπνησε και σκεπτόμενη το όραμα, πίστεψε πως αυτός που εμφανίστηκε στον ύπνο της ήταν ο Άγιος Διονύσιος, που άκουσε τις παρακλήσεις της και μάλιστα της θύμισε τις Στροφάδες όπου ήταν ο και το Ιερό του Λείψανο.

Αμέσως έστειλε έναν αδελφό της εκεί, για να της φέρει με πολλή προσοχή τα βότανα που της είχε πει ο Άγιος και τα οποία με ευλάβεια και πίστη ήπια όπως της είχε παραγγείλει. Πράγματι μετά από λίγο καιρό έμεινε έγκυος και γέννησε αγόρι δοξάζοντας και ευχαριστώντας τον Θεό και τον Άγιο Διονύσιο.

ΕΚΔΙΩΞΗ ΤΩΝ ΑΚΡΙΔΩΝ

Στο λειβάδι που καλλιεργούσαν για τις ανάγκες τους οι Μοναχοί των Στροφάδων, συχνά οι σοδειές απειλούνταν από χιλιάδες ακρίδες που κατέτρωγαν τα σπαρτά. Σαν σωτήριο μέσο στην απειλή αυτή οι Μοναχοί είχαν βρεί την Λιτάνευση του Ιερού Λειψάνου του Αγίου στα χωράφια του Μοναστηριού, πράγμα που έκανε τις ακρίδες να φεύγουν διωγμένες προς τη θάλασσα.

ΤΟ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ο Μοναχός Ματθαίος της Μονής των Στροφάδων, που υπήρξε και υποτακτικός του Αγίου Διονυσίου, είδε κάποτε στον ύπνο του τον Άγιο να του προλέγει ότι σε οκτώ ημέρες θα γίνει σεισμός καταστρεπτικός που θα προκαλέσει ζημιές στο Μοναστήρι γι' αυτό και του συνέστησε να ειδοποιήσει τον Ηγούμενο.

Όμως ο μοναχός δεν έδωσε σημασία στο όραμα, θεωρώντας το υπνοφαντασία. Την όγδοη ακριβώς ημέρα έγινε καταστρεπτικότερος σεισμός που γκρέμισε το μεγαλύτερο μέρος του οικοδομήματος της Μονής. Ανάμεσα σε αυτά που έπεσαν ήταν ένας πύργος που πέφτοντας παρέσυρε και έναν μοναχό που βρισκόταν επάνω του, ο οποίος με μόνη την επίκληση του Αγίου σώθηκε αν και γκρεμίστηκε από μεγάλο ύψος.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΜΟΝΑΧΟΥ

Κάποτε, στη Μονή των Στροφάδων, άσκήτευε ο μοναχός Καλλιόπιος από την Κεφαλλονιά, ο οποίος ήθελε να ξαναγυρίσει στην πατρίδα του και να εγκαταλείψει τη Μονή. Μιά νύχτα στον ύπνο του εμφανίστηκε ο Άγιος, νουθετώντας τον να μην εγκαταλείψει τη μοναχική του ζωή. Αυτό έκανε και ο μοναχός και παρέμεινε στη Μονή ως το τέλος της ζωής του.

Πηγή: Ιερός Ναός Αγ. Διονυσίου Αχαρνών